

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Martyrs

جانیان

فرستنده: مناف فلکی فر

۲۶ اگست ۲۰۲۳

در باره زندگی رفیق طاهره قاسم زاده (قاسمی)

چریک فدائی خلق رفیق طاهره قاسم زاده (قاسمی) زنی از سلاله زنان چریک فدائی خلق بود که در سال ۱۳۶۰ هنگامی که پایگاهی که وی در آن بود مورد هجوم وحشیانه پاسداران سیاهی قرار گرفت، به نبردی جانانه اما نابرابر با آنها پرداخت و در حالی که تا آخرین گلوله در مقابل این مزدوران مقاومت نمود، جانش را در راه آرمان‌های انقلابی خود فدا نمود. این زن آزاده و دلاور یکی از فرزندان پاک خلق‌های تحت ستم ایران بود که نام و یاد و خاطره‌اش در آسمان پر ستاره مبارزات حق طلبانه مردم ایران به صورت ستاره‌ای فروزنده همواره باقی خواهد ماند.

چریک فدائی خلق رفیق طاهره قاسم زاده متولد سال ۱۳۴۰ در بندرعباس بود. با توجه به این که خانواده رفیق در این شهر بیشتر به نام قاسمی شناخته می‌شوند، طاهره قاسمی نیز نام شناخته شده برای وی می‌باشد. رفیق طاهره همراه خانواده‌اش در محله سرریگ بندر عباس زندگی می‌کرد. او در دبیرستان فروغی بندر عباس تحصیل کرد و در همین دبیرستان از فعالین جنبش دانش آموزی ۱۹ بهمن هوادار چریک‌های فدائی خلق این شهر بود. در آن زمان فعالین چریک‌های فدائی خلق ایران در بندر عباس در دو بخش فعالیت می‌کردند به این معنی که جدا از جنبش دانش آموزی ۱۹ بهمن که علنی فعالیت می‌کرد، تعدادی از رفقای دلاور این شهر نیز در هسته‌های سیاسی-نظامی فعال بودند. رفیق طاهره پس از مدتی فعالیت در جنبش دانش آموزی ۱۹ بهمن به دلیل شایستگی‌ها، جسارت و پشتکار انقلابی‌اش در هسته‌های سیاسی-نظامی چریک شهری سازماندهی گردید و به فعالیت پرداخت. هسته‌های سیاسی-نظامی بندرعباس مرکب از همان دلاورانی بودند که از سال ۱۳۵۹ با دست زدن به اعمال انقلابی، ضربات بزرگی به سلطه دیکتاتوری حاکم در بندرعباس وارد ساختند.

رفیق طاهره کمونیستی پیگیر و وفادار به آرمان‌های انقلابی طبقه کارگر بود که به قول شاعر فدائی پری آیتی: "در چشمان‌اش انعکاس گل‌رنگ گلوله‌های آزادی" موج می‌زد. او زن انقلابی‌ای بود که با رزم سلحشورانه خود در مقابل پاسداران جنایتکار جمهوری اسلامی به همه زنان کشورش پیام داد که در مقابل رژیم ددمنش جمهوری اسلامی، در مقابل ظلم و بیداد راهی جز مقاومت و مقابله مسلحانه وجود ندارد.

سال‌ها پس از جانب‌باختن رفیق طاهره، تصویر او به مثابه یک زن شجاع و کمونیست و رزمنده راستین راه رهایی توده‌ها، در مقرات پیشمرگه‌های سازمان در کردستان بر دیوار بود و خصایل مردمی و انقلابی این زن چریک فدایی خلق همیشه زباز در رفقای او و الهام‌بخش آنان بود. چرا که این رفیق دلاور زن از خصال کمونیستی برجسته‌ای برخوردار بود و در میان یارانش به مهربانی و خوش قلبی معروف بود.

سال ۱۳۶۰، سالی که بسیاری از جان‌های شیفته به دست دژخیمان جمهوری اسلامی در میدان‌های نبرد و یا در سیاهچال‌ها به خاک افتادند، در واقع آغاز یورش سراسری و سیستماتیک دار و دسته خمینی به سازمان‌های سیاسی و کارگران و ستمدیدگان مبارز بود. در این سال خونین روزی نبود که دژخیمان حاکم عزیزانی را از مردم ما نگرفته باشند. بدون شک فاجعه و ننگ سرکوب‌های ددمنشانه رژیم جمهوری اسلامی در سال خونین ۱۳۶۰ و سال‌های دهه ۶۰ که نقطه اوجش کشتار زندانیان سیاسی در سال ۱۳۶۷ بود، هرگز از صفحات تاریخ پاک نخواهد شد.

تعرض سیستماتیک جمهوری اسلامی به انقلاب مردم ما و کشتار وحشیانه در سال ۱۳۶۰ اگر برای خیلی از مبارزین سیاسی غیر منتظره بود اما برای رفیق طاهره و هم‌زمانش کاملاً قابل پیش‌بینی بود، چرا که آنها جزئی از آگاهترین بخش‌های روشنفکران انقلابی و توده‌های آگاه ما بودند که پیشاپیش بر ماهیت ضدخلقی جمهوری اسلامی اشراف داشتند و می‌دانستند که جمهوری اسلامی همچون رژیم شاه از طرف امپریالیست‌ها برای سرکوب مبارزات توده‌ها و به واقع با نام انقلاب برای سرکوب انقلاب مردم ایران بر سر کار آورده شده است. رفیق طاهره همچون دیگر رفقای رزمنده، این تعالیم چریک‌های فدایی خلق را با گوشت و پوست خود درک کرده بود که رژیم تازه مستقر شده به دلیل ماهیت ضد خلقی خود دیر یا زود تهاجم گسترده خود را به خلق آغاز خواهد کرد. او و هم‌زمانش، خود شاهد بودند که این رژیم از بهمن‌ماه سال ۱۳۵۷ تا ۳۰ خرداد سال ۱۳۶۰ که هجوم سراسری‌اش را آغاز کرد و در این مدت به تجهیز دستگاه سرکوب‌اش مشغول بود، مرتب مردم مبارز ایران را که برای تغییر نظام ظالمانه سرمایه‌داری وابسته ایران بپا می‌خاستند را مورد حمله قرار می‌دهد. می‌دیدند که یک روز در ترکمن صحرا، روز دیگر در کردستان فاجعه می‌آفریند و روزی دیگر صیادان بندر انزلی را که خواهان کوتاه کردن دست سرمایه‌داران از کار و زندگی خود هستند در خون غوطه ور می‌سازد. در نتیجه او و رفقای این اخطار چریک‌های فدایی خلق را که به همگان هشدار می‌دادند که جمهوری اسلامی همچون رژیم شاه رژیم ضد‌مردمی است که جز با سرکوب و اعمال اختناق قادر به ادامه حیات نیست؛ و باید همه نیروهای سیاسی و مردم خود را برای مقابله با آن آماده کنند، جدی گرفته و بر اساس آن رفتار می‌کردند.

نبرد دلاورانه رفیق طاهره قاسمی با نیروهای مسلح جمهوری اسلامی بیانگر آگاهی او به این حقیقت بود که مردم ایران تنها با مقابله قهرآمیز با رژیم حاکم می‌توانند سدی در مقابل اهداف و مقاصد ارتجاعی آن ایجاد کنند. در سال ۱۳۶۰ رژیم جمهوری اسلامی می‌خواست با ریختن خون مردم در خیابان‌ها، با پرکردن زندان‌ها از مبارزین انقلابی و شکنجه و اعدام آنها، جزیره ثبات دلخواه اربابان امپریالیست‌اش را در ایران به وجود آورد. اما واقعیت این است که این رژیم علیرغم دست زدن به هر تلاش ارتجاعی و جنایتکارانه قادر نشد توده‌ای که دست به انقلاب چنان با عظمتی زده بود را به تسلیم وادارد. چرا که از دل همین توده انقلابی فرزندانانی چون طاهره بلند شدند و با مبارزه مسلحانه خود رژیم را در رسیدن به هدفش ناکام ساختند. به راستی هم، اگر مقابله قهرآمیز و مقاومت خونین مبارزینی چون رفیق طاهره قاسمی در مقابل تهاجم سراسری رژیم دار و شکنجه نبود جنایتکاران حاکم با آنهمه جنایاتی که در دهه ۶۰ مرتکب شدند، می‌توانستند سکوت قبرستانی بر جامعه ایران حاکم کنند که نتایج بسیار وخیم و زیان‌بارش غیر قابل پیش‌بینی بود.

رفیق طاهره و همزمانش به واقع شایسته نام پیشاهنگان واقعی توده‌های تحت ستم بودند. او که در سال ۱۳۵۹ به هسته‌های سیاسی نظامی بندر عباس پیوسته و به تدریج زندگی مخفی در پیش گرفته بود، در سال ۱۳۶۰ همراه با تعدادی دیگر از رفقاییش به تهران و کرج منتقل شدند تا بتوانند در جهت مقاومت مسلحانه تدارک ببینند.

رفیق طاهره قاسمی در شرایطی جان خود را در راه رفاه و آزادی مردم ایران فدا نمود که همراه با رفقای دیگر در حال شناسایی چند بانک برای مصادره موجودی آنها جهت تأمین مخارج مبارزه انقلابی بودند. یاد این رفیق رزمنده، این زن انقلابی را گرامی می‌داریم و ایمان داریم که نام و یاد او با همه رزم دلاورانه‌اش در یاد مردم ایران زنده خواهد ماند و زنان تحت ستم و مبارز ایران نیز از زندگی و چگونگی مرگ زندگی‌آفرین او درس‌ها آموخته و قدم در راه سترگ وی خواهند گذاشت..

یاد رفیق طاهره قاسم زاده (قاسمی) گرامی و راهش پر رهرو باد!